

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
ANAYASA MAHKEMESİ

BİRİNCİ BÖLÜM

KARAR

ÖMER YALÇIN BAŞVURUSU

(Başvuru Numarası: 2017/30798)

Karar Tarihi: 29/9/2020

R.G. Tarih ve Sayı: 6/11/2020-31296

BİRİNCİ BÖLÜM

KARAR

Başkan : Hasan Tahsin GÖKCAN
Üyeler : Serdar ÖZGÜLDÜR
Burhan ÜSTÜN
Muammer TOPAL
Selahaddin MENTEŞ
Raportör : Denizhan HOROZGİL
Başvurucu : Ömer YALÇIN

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, kamu görevlisi olan başvurunun Başbakanlık İletişim Merkezine gönderdiği şikâyet dilekçesinde yer alan iddialarının asılsız olduğundan bahisle kınama cezasıyla cezalandırılmasının ifade özgürlüğünü ihlal ettiği iddiasına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 12/7/2017 tarihinde yapılmıştır.
3. Başvuru, başvuru formu ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesinden sonra Komisyona sunulmuştur.
4. Komisyonca başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.

III. OLAY VE OLGULAR

5. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle olaylar özetle şöyledir:
6. Başvurucu 1986 doğumlu olup olayların meydana geldiği tarihte Toprak Mahsulleri Ofisi (TMO) Polatlı Şube Müdürlüğünde programcı kadrosunda çalışmaktadır.
7. Başvurucu 17/7/2014 tarihinde Başbakanlık İletişim Merkezine (BİMER) bir dilekçe göndermiştir. Bahse konu dilekçesinde başvuru şu ifadelerle yer vermiştir:

"Toprak Mahsulleri ofisi personeliyim. Polatlı Şube Müdürlüğünde çalışıyorum. Yaklaşık 3 hafta önce Ak Parti Genel Merkezine (AKİM'e) kurumumdaki paralel yapılanmış örgütle ilgili şikayette bulunmuştum. Şikayetim bir şekilde duyulmuş ve bana ve aynı yerde

çalıştığım nişanlıma mobbing yapılmakta müdürlerim tarafından. Bu durum bizi çok üzmektedir. Ben şikayetimi vatanıma verdiğim değerden ötürü yaptım Başbakanımızın çağrısı doğrultusunda tabi. Yani bu gözü dönmüş mahluklar başımızdan ne zaman indirilecekler. Biz oyumuzu Ak Partiye verdik bu hainlerin temizlenmesi için ama üzerinden aylar geçti hala yerlerindedeler."

8. Başvurucunun BİMER'e yaptığı başvurusunda ileri sürdüğü iddialar hakkında araştırma yapılması için 9/9/2014 tarihinde TMO Genel Müdürlüğü Müfettişliğince idari soruşturmaya başlanmış ve bir müfettiş görevlendirilmiştir.

9. Yürütülen idari soruşturma kapsamında başvuru ve eşi ile kurumda görev yapan bazı müdür, müdür yardımcısı ve çalışanların ifadeleri alınmıştır. Başvurucunun ifadesinin ilgili kısmı şu şekildedir:

"...Şikayet konusu ile ilgili olarak; Nisan/Mayıs aylarında bir arkadaşıma aynı işyerinde çalıştığım ve paralelci olduğumu düşündüğüm [M.D.nin] bana rahatsızlık verdiğini ilettim, arkadaşımın da çevresi geniş olduğundan bu konuyu AKİM'e iletebileceğini söylediği için BİMER'e yazdığım dilekçede şikayet ifadesini kullanmış bulunuyorum. Doğrudan AKİM'e yaptığım bir şikayet bulunmamaktadır. Dolayısıyla buradaki amacım kişileri şikayet etmek değil sadece tavsiye almaktı. Kurum içerisinde çalışma ortamında yaşanan bazı kişisel olaylara çok sinirlendiğim bir anda düşünmeden BİMER'e bizzat yazdığım dilekçede üstünde durduğum paralel örgüt konusu ile paralelciler korkusu ile tamamiyle eşimi ve kendimi güvence altına almak amacıyla kurmuş olduğum cümlelerdir. Artık söz konusu personelin rahatsızlık verici davranışları ortadan kalktığı için bu konuda şikayetçi değilim ve sıkıntı duyduğum kişiyle ilişkilerimi düzeltme yolunda çaba gösterdiğimden konuyla ilgili açıklama yapmak istemiyorum.

...

AKİM'e doğrudan şikayet etmememe rağmen bu konunun işyerinde müdürlerim [M.C.] ve [G.Ö.] tarafından duyulmuş olabileceğini düşündüğümünden bu kişilerin bana cephe aldıkları ve baskı yaptıkları kanısındayım..."

10. Başvurucunun eşi R.Y.nin alınan ifadesinin ilgili kısmı ise şu şekildedir:

"...Müdürlerimiz tarafından şahsıma mobbing yapılmamaktadır. Servislerimiz farklı olduğu için eşimle işyerinde fazla iletişimimiz olmadığından tanık olduğum bir olay olmamakla beraber eşime de mobbing yapıldığını düşünmüyorum."

11. Soruşturmayı yürüten müfettiş 14/10/2014 tarihinde idari soruşturma raporu düzenlemiştir. Raporun sonuç bölümünün ilgili kısmı şu şekildedir:

"...2- Disiplin Yönünden:

Ömer Yalçın'ın (başvurucu) şikayet dilekçesinde belirttiği şube müdürü [M.M.C.] ve şube müdür yardımcısı [G.Ö.nün] kendisine ve eşine mobbing yaptıkları iddiası ile ilgili olarak kanıtlayıcı bir belge sunmadığı, kendisini doğrulayıcı bir şahit gösteremediği gibi aynı zamanda eşi olan depo teknisyeni [R.Y.nin] bu iddiaların gerçeği yansıtmadığını belirttiği, ilgili şahsın ifadesinde anlattığı ve mobbing olarak nitelediği davranış ve olayların ise amir-memur ilişkisi gereği iş akışı ve karşılıklı günlük ilişki tabiatına uygun nitelikte olduğu ve art niyet taşımadığı, şube müdür yardımcısı [G.Ö.] ile geçen konuşmasının Ağustos ayına yani BİMER'e yazdığı dilekçeden sonraki bir tarihe rastladığı

ve dilekçe konusuyla bağdaşmadığı, dolayısıyla bu konuşma ve olayların mobbing tanımıyla hiçbir şekilde örtüşmediği gibi aynı zamanda Başbakanlık Genelgesi'nde belirtildiği üzere psikolojik tacizin ana unsurlarından olan kasıtlı ve sistematik olma profiline de uymadığı, dolayısıyla müfettişliğimizce Ömer Yalçın'ın BİMER'e yazmış olduğu dilekçede geçen şikâyet konusu iddiaların işyeri huzur ve uyumunu olumsuz etkilediği kanaatine varılmış olup, disiplin yönüyle kusurlu görülen personelin alınan savunmasında kusurlu davranışları haklı kılabilen bir gerekçeye rastlanılmadığından Ömer Yalçın'ın yukarıda belirtilen kusurlu davranışı nedeniyle 3771 sayılı Yasa'nın 7. maddesi delaletiyle 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 125 B/1 maddesinde belirtilen 'Kurumların huzur, sükun ve çalışma düzenini bozmak' hükmü uyarınca 'Kınama' cezasıyla tecziye edilmesinin uygun olacağı düşünülmektedir."

12. İdari soruşturma raporunun 27/10/2014 tarihinde uygun görülmesiyle başvuru hakkında kınama cezası verilmiştir. Başvurucu; bahse konu kınama cezasının 9/10/2003 tarihli ve 4982 sayılı Bilgi Edinme Hakkı Kanunu'na aykırı olduğu, şikâyet hakkının engellenemeyeceği, şikâyet dilekçesinde belirttiği iddiaların yeterince araştırılmadığı ve bu nedenlerle verilen disiplin cezasının hukuka aykırı olduğu iddialarıyla Ankara 14. İdare Mahkemesinde (Mahkeme) iptal davası açmıştır.

13. Mahkeme 17/2/2016 tarihinde dava konusu işlemin iptaline karar vermiş, gerekçeli kararında şu değerlendirmelerde bulunmuştur:

"Disiplin cezası verilebilmesi için, cezayı gerektirecek fiilin işlendiğinin sabit olması, fiilin bütün unsurlarıyla oluştuğunun kuşkuya yer bırakmayacak şekilde tespit edilmesi, hukuken geçerli bilgi ve belgelerle somut olarak ortaya konulması gerekmektedir."

Uyuşmazlıkta da; davacının doğrulanamayan iddiasına dayalı şikâyeti neticesi, kurumun huzur, sükun ve çalışma düzeninin bozulduğunun ve ne şekilde bozulduğunun soruşturma ile ortaya konulması gerekli olup, soruşturmada ise iddianın doğruluğunun araştırıldığı, doğrulanması yönünde bir saptamada bulunulamaması üzerine de asılsız itham da bulunduğu bahisle işyeri huzurunun bozulduğu kanaatine varıldığı, yeterli inceleme ve araştırmaya dayalı olmayan bu tür bir tespitin şikâyet hakkını engeller mahiyette olduğu, mevcut tespitlerin davacının 'kurumun huzur, sükun ve çalışma düzenini bozmak' fiilini işlediğini tüm unsurlarıyla ortaya koymaktan uzak olduğu sonucuna varılmıştır."

14. Davalı idarenin itiraz talebi üzerine Ankara Bölge İdare Mahkemesi 2. İdari Dava Dairesi (Daire) 28/12/2016 tarihinde davalı idarenin itirazının kabulüne, mahkeme kararının bozulmasına ve davanın reddine -karar düzeltme yolu açık olmak üzere- karar vermiştir. Bahse konu kararın gerekçesinin ilgili kısmı şöyledir:

"Uyuşmazlık konusu olayda davacının BİMER'e yapmış olduğu şikâyetin içeriği incelendiğinde, kurum içinde kendisine ve nişanlısına mobbing uygulandığı yolundaki şikâyetinin gerçeği yansıtmadığının soruşturma sonucunda tespit edildiği, şikâyetinde yer alan ifadeleriyle kurum çalışanlarını zan altında bıraktığı, bu tutum ve davranışı ile işyeri huzur ve uyumunu olumsuz etkilediği açık olup, bu nedenle 657 sayılı Kanunun 125/B-(I) bendi uyarınca kınama cezası ile cezalandırılmasına ilişkin dava konusu işlemde hukuka aykırılık, dava konusu işlemin iptali yolundaki İdare Mahkemesi kararında da hukuki isabet görülmemiştir."

15. Başvurucu, Daire kararına karşı karar düzeltme talebinde bulunmuş ancak bu talebi 25/5/2017 tarihinde reddedilmiştir.

16. Daire kararı başvurucuya 14/6/2017 tarihinde tebliğ edilmiş, başvurucu 12/7/2017 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

IV. İLGİLİ HUKUK

17. 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun "*Disiplin cezalarının çeşitleri ile ceza uygulanacak fiil ve haller*" kenar başlıklı 125. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"B - Kınama : Memura, görevinde ve davranışlarında kusurlu olduğunun yazı ile bildirilmesidir.

Kınama cezasını gerektiren fiil ve haller şunlardır:

...

1) Kurumların huzur, sükun ve çalışma düzenini bozmak,..."

V. İNCELEME VE GEREKÇE

18. Mahkemenin 29/9/2020 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvurucunun İddiaları

19. Başvurucu; BİMER'e başvurarak kurumu içinde illegal faaliyetler yürüten paralel bir yapılanmanın üyeleri hakkında şikâyet hakkını kullandığını, bunun sonucunda yeterli araştırma ve soruşturma yapılmaksızın taraflı bir şekilde kınama cezası ile cezalandırılmasının dilekçe hakkını ve hak arama özgürlüğünü engellediğini, kanun önünde eşitlik ve ifade özgürlüğünün yok sayıldığını iddia etmiştir.

B. Değerlendirme

20. Anayasa'nın "*Düşünceyi açıklama ve yayma hürriyeti*" kenar başlıklı 26. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"Herkes, düşünce ve kanaatlerini söz, yazı, resim veya başka yollarla tek başına veya toplu olarak açıklama ve yayma hakkına sahiptir. Bu hürriyet resmi makamların müdahalesi olmaksızın haber veya fikir almak ya da vermek serbestliğini de kapsar..."

Bu hürriyetlerin kullanılması, ... kamu düzeni[nin], ... korunması ... amaçlarıyla sınırlanabilir..."

21. Anayasa Mahkemesi, olayların başvurucu tarafından yapılan hukuki nitelendirmesi ile bağlı olmayıp olay ve olguların hukuki tavsifini kendisi takdir eder (*Tahir Canan*, B. No: 2012/969, 18/9/2013, § 16). Başvurucunun şikâyetlerinin bir bütün olarak ifade özgürlüğü kapsamında incelenmesi uygun görülmüştür.

22. Başvurucu, kamu gücü yetkileriyle donatılan TMO'da çalışmaktadır ve sözleri nedeniyle kurumunca disiplin cezası ile cezalandırılmıştır. Söz konusu müdahalenin Anayasa'nın 13. maddesinde öngörülen ve somut başvuruya uygun düşen, kanunlar

tarafından öngörülme, Anayasa'nın ilgili maddesinde belirtilen nedenlere dayanma ve demokratik toplum düzeninin gereklerine uygunluk koşullarını sağlayıp sağlamadığının belirlenmesi gerekir. Anayasa'nın 13. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"Temel hak ve hürriyetler,... yalnızca Anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlanabilir. Bu sınırlamalar,... demokratik toplum düzeninin... gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamaz."

23. Başvurucu hakkında uygulanan 657 sayılı Kanun'un 125. maddesinin (B) bendinin (1) fıkrasının *kanunla sınırlama* ölçütünü karşıladığı ve başvurucunun disiplin cezasıyla cezalandırılmasına ilişkin kararın Anayasa'nın 26. maddesinin ikinci fıkrasında yer alan sebeplerden *kamu düzeninin korunmasına* yönelik önlemlerin bir parçası olduğu ve meşru bir amaç taşıdığı konusunda herhangi bir tereddüt bulunmamaktadır. Geriye, müdahalenin demokratik toplum düzeninin gereklerine *uygun* kabul edilip edilmeyeceğinin belirlenmesi kalmaktadır.

24. Temel hak ve özgürlüklere yönelik bir müdahalenin demokratik toplum düzeninin gereklerine *uygun* kabul edilebilmesi için zorunlu bir toplumsal ihtiyacı karşılaması ve orantılı olması gerekir (*Bekir Coşkun* [GK], B. No: 2014/12151, 4/6/2015, §§ 53-55; *Mehmet Ali Aydın* [GK], B. No: 2013/9343, 4/6/2015, §§ 70-72; AYM, E.2007/4, K.2007/81, 18/10/2007). Müdahaleyi oluşturan tedbirin zorunlu bir toplumsal ihtiyacı karşıladığının kabul edilebilmesi için amaca ulaşmaya elverişli olması, başvurulabilecek en son çare ve alınabilecek en hafif önlem olarak kendisini göstermesi gerekmektedir (bazı farklılıklarla birlikte bkz. *Bekir Coşkun*, § 51; *Mehmet Ali Aydın*, § 68; *Tansel Çölaşan*, B. No: 2014/6128, 7/7/2015, § 51). Orantılılık ise bireyin hakkı ile kamunun menfaatleri veya müdahalenin amacı başkalarının haklarını korumak ise diğer bireylerin hak ve menfaatleri arasında adil bir dengenin kurulmasına işaret etmektedir (bazı farklılıklarla birlikte bkz. *Bekir Coşkun*, § 57; *Tansel Çölaşan*, §§ 46, 49, 50; *Hakan Yiğit*, B. No: 2015/3378, 5/7/2017, §§ 59, 68).

1. Kamu Görevlilerinin İfade Özgürlüğü

25. Demokrasinin esasını, meselelerin halka açık olarak tartışılması ve çözümlenmesi oluşturur. Anayasa Mahkemesi daha önceki kararlarında demokrasinin temellerinin çoğulculuk, hoşgörü ve açık fikirlilik olduğunu vurgulamıştır (sendikal faaliyet bağlamında bkz. *Abdulkadir Akgün*, B. No: 2015/19791, 20/3/2019, § 39; *Tayfun Cengiz*, B. No: 2013/8463, 18/9/2014, § 52; ifade özgürlüğü bağlamında bkz. *Hasan Güngör (2)*, B. No: 2015/1554, 20/12/2018, § 49). Buna göre aynı zamanda birey olan devlet memurları çoğulculuk, hoşgörü ve açık fikirlilik gibi demokratik toplumun temel ilkelerinin korumasından yararlanır. Başka bir deyişle görevine yansıtma, şiddete teşvik etme veya demokratik ilkelerin reddi söz konusu olmadığı sürece ifade özgürlüğü çerçevesinde dile getirilen bazı görüşler veya bunların dile getirilme biçimi yetkili makamların gözünde kabul edilemez olsa dahi ifade özgürlüğünün korumasından yararlanır (*Hasan Güngör*, B. No: 2013/6152, 24/2/2016, § 46).

26. Devlet memurları söz konusu olduğunda görüşlerin dengeli ve siyaseten yansız olarak açıklanıp açıklanmadığı, kişisel tavırlar sergilenip sergilenmediği ve tarafsızlıklarının güvence altında olup olmadığı ifade özgürlüğü incelemesinde değerlendirmeye alınır. Bu bağlamda memurun bulunduğu konum ve görev yaptığı alanla ilgili olarak ödev ve

sorumluluk derecesini belirlemede ulusal makamların bir takdir marjı vardır. Fakat ifade özgürlüğünü sınırlama niteliği taşıyan bu durumun bir sınırının olduğu da unutulmamalıdır (*Hasan Güngör*, § 48).

27. Devletin kamu hizmetinde çalışan memurlarına bir bağlılık görevi getirmesi, ödev ve sorumluluklar yüklemesi memurların statüleri gereği meşru kabul edilebilir bir durumdur. Fakat devlet memurlarının da birer birey olduğu, siyasi görüş sahibi olma, ülke sorunlarıyla ilgilenme, tercih yapma gibi sosyal yönleri sahip olma haklarının bulunduğu şüpheden uzaktır (*Hasan Güngör*, § 49). Buna göre devlet memurlarının bu ödev ve sorumlulukları ile ifade özgürlüğü arasında adil bir denge kurulmalıdır.

2. Somut Olayın Değerlendirilmesi

28. Başvurucu; BİMER'e verdiği bir dilekçede; üç hafta kadar önce Ak Parti Genel Merkezine, çalışmış olduğu kurumundaki paralel yapılanma ile ilgili bilgi verdiğini ancak bu şikâyetinin kurumunda duyulması üzerine müdürleri tarafından kendisine ve eşine mobbing uygulandığını iddia etmiştir.

29. Başvurucunun amirleri hakkındaki iddiaları son derece ciddidir. Başvurucunun amirleri tarafından mobbing uygulanmasının nedeni olarak gösterdiği ve daha sonraki tarihlerde resmî mercilerce adı Fetullahçı Terör Örgütü (FETÖ) ve/veya Paralel Devlet Yapılanması (PDY) olarak ilan edilecek olan oluşum daha çok yakın tarihlerde Türkiye'nin devlet ve toplum hayatına derin izler bırakmış bir oluşumdur. 2013 yılının Aralık ayında, daha sonra FETÖ/PDY ile bağlantılı oldukları ortaya çıkarılan savcı ve hâkimler ile kolluk görevlileri tarafından bazı siyasiler ve bunların yakınları ile kamuoyunun tanıdığı bir kısım iş adamı hakkında *yolsuzluk* yaptıkları iddiasıyla soruşturma başlatılmıştır. Kamuoyunda *17-25 Aralık soruşturmaları* olarak bilinen bu operasyonlar, kamu makamları ve soruşturma mercileri ile yargı organları tarafından FETÖ/PDY'nin Hükûmeti devirmeye yönelik örgütsel bir faaliyeti olarak değerlendirilmiştir (*Aydın Yavuz ve diğerleri* [GK], B. No: 2016/22169, 20/6/2017, § 30; *Hüseyin Korkmaz*, B. No: 2014/16835, 18/7/2018, § 76). Yargı organlarının kararlarında FETÖ/PDY'nin gizlilik, hücre tipi yapılanma, her kurumda örgütlenmiş olma, kendisine kutsallık atfetme, itaat ve teslimiyet temelinde hareket etme gibi birçok özelliğinin bulunduğu ve bu örgütün diğerlerine nazaran çok daha zor ve karmaşık bir yapı olduğu ortaya konulmuştur (bu konuda bkz. Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 26/9/2017 tarihli ve E.2017/16.MD-956, K.2017/370 sayılı kararı).

30. Dolayısıyla başvurucunun başvuruya konu şikâyetini yaptığı 2014 yılı ve sonraki birkaç yıl, Türkiye'de devlet içinde örgütlenmiş bir paralel yapılanma olduğu iddiaları ile geçirilmiştir. Kısa bir süre sonra ise Türkiye FETÖ/PDY'nin 15 Temmuz 2016 tarihinde gerçekleştirdiği bir askerî darbe teşebbüsüyle karşı karşıya kalmıştır (*Aydın Yavuz ve diğerleri*, §§ 12-25). 251 kişinin hayatını kaybettiği, 2.194 kişinin ise yaralandığı 15 Temmuz darbe teşebbüsünü müteakip 21 Temmuz 2016'da ilan edilen ve iki yıl süren olağanüstü hâl döneminde FETÖ/PDY ile iltisak, irtibat ve üyelik ilişkisi içinde olduğu değerlendirilen en az 125 bin kamu görevlisi kamu görevinden ihraç edilmiştir.

31. Görüldüğü üzere bilhassa 17-25 Aralık soruşturmaları sonrasında bir kamu görevlisinin FETÖ/PDY ile irtibatı olduğunun ileri sürülmesinin onun gerek meslek hayatında gerekse özel hayatında son derece ciddi sonuçlar doğurma potansiyeli olduğu açıktır. Nitekim meselenin önemi nedeniyle kurumu tarafından başvurucunun BİMER başvurusundaki iddialarının araştırılması için derhâl bir müfettiş görevlendirilmiş, kurumda

görev yapan müdür, müdür yardımcısı ve bazı çalışanların ifadelerine başvurulmuştur. Yapılan idari soruşturmada başvurucunun "*kurumda duyulması nedeniyle kendisine ve eşine mobbing uygulandığını iddia ettiği*" bir şikâyetin aslında söz konusu olmadığı tespit edilmiştir. Ayrıca başvurucunun eşinin de bahse konu mobbing iddialarını doğrulamadığı görülmüştür. Başvurucu, BİMER başvurusunu "*çalışma ortamında yaşanan bazı kişisel olaylara çok sinirlendiği bir anda düşünmeden*" yazdığını belirtmiştir. Sonuç olarak soruşturmada başvurucunun iddialarının dayanağını oluşturan bazı olguların gerçekte var olmadığı, bazılarının ise muhataplarınca doğrulanmadığı (bkz. §§ 9-11), dolayısıyla iddiaların "*işyeri huzur ve uyumunu olumsuz etkilediği*" kanaatine varılarak başvurucu hakkında kınama cezası verilmesinin uygun olacağı değerlendirilmiştir (bkz. § 11). Benzer şekilde Daire kararında da şikâyette yer alan ifadelerin kurum çalışanlarını zan altında bıraktığına özellikle vurgu yapılmıştır (bkz. § 14).

32. Kamu görevlilerinin görev yaptığı kurumlara dair iddia veya şikâyetlerini usulüne uygun yol ve yöntemlerle açıklama özgürlüğü bulunduğu şüphe yoktur. Üstelik bir kamu görevlisinin ileri sürdüğü düşüncelerin kesin olarak doğrulanmamış olması, otomatik olarak bir disiplin cezası ile tecziyesini gerektirmez. Bununla beraber somut olayda sebebi ne olursa olsun başvurucu, amirleri ile olan kişisel meselelerini görevine yansıtması; kamu hizmetinin düzgün bir şekilde işlemesi görevi olduğu hâlde işyeri huzur ve uyumunu olumsuz etkileyecek şekilde amirleri hakkında doğru olmayan ağır isnatlarda bulunmuştur. Bu durumda devletin kamu hizmetinde çalışan bir kamu görevlisi olan başvurucunun söz ve fiilleri ödev ve sorumluluklarına açık bir aykırılık oluşturmaktadır.

33. Yukarıdaki değerlendirmeler gözönünde bulundurulduğunda idare ve mahkeme kararlarında kamu görevlisi olan başvurucunun ifade özgürlüğü ile ödev ve sorumlulukları arasında adil bir denge kurulduğu ve müdahaleyi oluşturan kınama cezasının zorunlu bir toplumsal ihtiyacı karşıladığı ilgili ve yeterli bir gerekçeyle gösterilmiştir. Ayrıca somut olayda başvurucuya kınama cezası verildiği dikkate alınarak müdahalenin izlenen meşru amaçla orantılı olduğu değerlendirilmiştir. Başvurucunun ifade özgürlüğüne yapılan müdahalenin demokratik toplum düzeninin gereklerine uygun olduğu sonucuna varılmıştır.

34. 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 48. maddesinin (2) numaralı fıkrasında açıkça dayanaktan yoksun başvuruların Anayasa Mahkemesince kabul edilemezliğine karar verilebileceği belirtilmiştir. Bu bağlamda müdahalenin meşru olduğu açık olan başvurular açıkça dayanaktan yoksun kabul edilebilir (*Hikmet Balabanoglu*, B. No: 2012/1334, 17/9/2013, § 24).

35. Açıklanan gerekçelerle başvurucunun ifade özgürlüğünün ihlal edildiğine dair başvurusunun bir ihlal bulunmadığı açık olduğundan *açıkça dayanaktan yoksun olması* nedeniyle kabul edilemezliğine karar verilmesi gerekir.

VI. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. İfade özgürlüğünün ihlal edildiğine ilişkin iddianın *açıkça dayanaktan yoksun olması* nedeniyle KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA,

Başvuru Numarası : 2017/30798

Karar Tarihi : 29/9/2020

B. Yargılama giderlerinin başvuru üzerinde BIRAKILMASINA 29/9/2020 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan
Hasan Tahsin GÖKCAN

Üye
Serdar ÖZGÜLDÜR

Üye
Burhan ÜSTÜN

Üye
Muammer TOPAL

Üye
Selahaddin MENTEŞ